

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันอยู่ทั่วไปว่า การอบรมบ่มนิสัยแก่เด็กควรกระทำตั้งแต่เมื่อเด็กยังเล็กอยู่ ดังภาษิตที่ว่า "ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก" เบญจา แสงมลิ เรื่องอุไร กุศลาสัย และล้วน ควันธรรม (2516 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวเป็นคำนำเกี่ยวกับเด็กและดนตรีไว้ว่า เด็กชอบดนตรีอยู่แล้ว โดยธรรมชาติ เด็กชอบกระโดดโลดเต้นไปตามจังหวะดนตรี ดังนั้นการใช้ดนตรีในการอบรมเด็ก จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลดีที่สุด การจัดให้เด็กได้เล่นดนตรีและร้องเพลงประกอบการแสดงท่าทางต่าง ๆ เด็กจะเกิดความสนุกสนานได้เปลี่ยนอิริยาบถ ได้พักผ่อนจิตใจ เกิดความซาบซึ้งในความไพเราะของดนตรี ได้รับความรู้และเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในบทเพลง โดยไม่ต้องบังคับแต่อย่างใด

ปัจจุบันนักศึกษามองเห็นความสำคัญของดนตรีมากขึ้น จึงบรรจ्वิชาดนตรีเข้าไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา เริ่มตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงระดับอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชาสารคดีศึกษา (2525 : ไม่เรียงหน้า) ได้กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ว่า ดนตรีสามารถพัฒนาบุคคลได้ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เจตคติและบุคลิกภาพ ดนตรีช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่หลายครั้ง ดนตรีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่สังคมต้องการ เพื่อนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างมีความสุข ดนตรีเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาคอระดับสูงและสามารถยึดเป็นอาชีพได้ทั้งในสังคมเมืองและสังคมชนบท

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำลังใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2525 : 267) กำหนดให้หลักสูตรดังกล่าวรวมวิชาดนตรีกับวิชา นาฏศิลป์เข้าเป็นวิชาเดียวกัน มีจุดประสงค์เฉพาะร่วมกัน แต่เนื้อหาสาระและกิจกรรมส่วนใหญ่ยังรวมกันไม่ได้ เฉพาะเนื้อหาสาระที่เป็นกิจกรรมเน้นการร้องเพลงนั้น ได้กำหนดไว้ว่าให้มีการฝึกทักษะที่เป็นกิจกรรมเน้นการร้องเพลงตามหลักโน้ตสากลเบื้องต้นอยู่ด้วย ดังนั้นจึงต้องกำหนดให้มีการเรียนการสอนโน้ตสากลเบื้องต้น เพื่อนำความรู้นี้มาใช้เป็นพื้นฐานประกอบการฝึกทักษะดังกล่าวด้วย

การจัดการเรียนการสอนโน้ตสากลเบื้องต้นนั้น กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ ได้สร้างแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยขั้นประถมศึกษาขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางให้โรงเรียนต่างๆ

ได้นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนโน้ตสากลเบื้องต้นตามความเหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายไปที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน ภายหลังจึงได้พบว่าการเรียนการสอนดังกล่าวมีปัญหาเกิดขึ้นมาหลายประการ โรงเรียนส่วนใหญ่โดยเฉพาะในชนบทไม่สามารถจัดการเรียนการสอนโน้ตสากลเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2524 : 390) จึงได้ล้อมกรอบกำหนดข้อความไว้ในแผนการสอนว่า "เรื่องโน้ตสากลนี้ ถ้าครูไม่สามารถจะสอนได้ อาจใช้เพลงหรือนาฏศิลป์สอนแทน โดยใช้เวลาเรียนเท่าเวลาของโน้ตสากล"

เมื่อวันที่ 20-22 ตุลาคม พ.ศ. 2525 ได้มีการอบรมครูสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งจัดขึ้นโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชาสารัตถศึกษา (2525 : ไม่เรียงหน้า) ในการอบรมครั้งนี้พบปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคทำให้การเรียนการสอนดนตรีไม่สามารถดำเนินไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น ครูสอนดนตรีไม่มีความรู้ในการอ่านและเขียนโน้ตสากล แผนการสอนและสื่อการเรียนบกพร่อง ตลอดจนเวลาและสถานที่ในการเรียนดนตรีขาดความเหมาะสม เป็นต้น ผลการวิจัยของ อรวรรณ ขมวัฒนาและคณะ ซึ่งทำการวิจัยให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2523 : 25-26) พบปัญหาในการเรียนการสอนดนตรี คือ การขาดอุปกรณ์การสอนและจำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปัญหาของครูสอนดนตรีที่ไม่มีความรู้ในการอ่านและเขียนโน้ตสากล ก็คือ ไม่สามารถสอนโน้ตสากลได้ แผนการสอน อุปกรณ์การสอนรวมทั้งสื่อการเรียน อาจช่วยแก้ปัญหาให้ครูเหล่านี้สอนโน้ตสากลได้บ้าง โดยการปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนที่นำมาใช้ ตัวอย่าง เช่น เปียโน (Piano) ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีมาตรฐานราคาสูงมาก เป็นไปไม่ได้ที่จะจัดหามาใช้ในโรงเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน บัตรคีย์บอร์ด (Keyboard-card) ที่ผู้วิจัยจำลองคีย์ของเปียโนลงในกระดาษอาจใช้แทนกันได้ ในด้านเนื้อหาสาระและกิจกรรมก็ต้องปรับปรุงให้เป็นรูปแบบของโน้ตสากลเพื่อใช้ในการอ่าน สามารถใช้เป็นอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนแบบประหยัดได้อย่างกว้างขวาง

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลจากการสอนที่ใช้เปียโนโดยตรง น่าจะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลจากการสอนที่ใช้บัตรคีย์บอร์ด เพราะเปียโนมีความสมบูรณ์ในตนเองมากกว่าบัตรคีย์บอร์ด กล่าวคือ เปียโนสามารถให้เสียงที่ถูกต้องได้ ส่วนบัตรคีย์บอร์ดไม่สามารถให้เสียงได้ ต้องใช้เสียงร้องมาทดแทนซึ่งมีโอกาสมืดเพี้ยนได้ง่าย อย่างไรก็ตามบัตรคีย์บอร์ดน่าจะ เป็นสิ่งที่ควรแก่การสนใจ เพราะสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนดนตรี โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนการสอนโน้ตสากลได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนที่ใช้เปียโนกับการสอนที่ใช้บัตริคีย์บอร์ด

สมมติฐานของการวิจัย

เปียโนมีความสมบูรณ์ในตนเองมากกว่าบัตริคีย์บอร์ด เช่น สามารถให้เสียงที่ถูกต้องได้ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนที่ใช้เปียโนจึงสูงกว่าการสอนที่ใช้บัตริคีย์บอร์ด

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยกำหนดตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ
2. แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัยปรับปรุงจากแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ
3. นักเรียนที่ใช้ในการวิจัยกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2528

ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีความรู้ทางดนตรี คือ ได้เคยเรียนวิชาดนตรีมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีความรู้ทางโน้ตสากลเบื้องต้น คือ ได้เคยเรียนวิชาโน้ตสากลเบื้องต้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
2. การวิจัยมิได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของเพศ อายุ สิ่งแวดล้อม สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของตัวอย่างประชากร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพเชื่อถือได้ เนื่องจากได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน และได้ผ่านการทดลองใช้มาแล้ว

คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากล หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดผลหลังการเรียนโน้ตสากลตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช่เปียโนหรือบัตริคีย์บอร์ดเป็นสื่อการเรียน

โน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง สัญลักษณ์ทางดนตรีแบบบรรทัด 5 เส้นตามมาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแผนการสอนโน้ตสากลชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ

การสอนที่ใช้เปียโน หมายถึง การสอนโน้ตสากลที่ใช้เปียโนเป็นสื่อการเรียน มีการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล โดยใช้นิ้วมือขวาตีคีย์เปียโนและออกเสียงตัวโน้ตสากลเทียบกับเสียงของเปียโน

การสอนที่ใช้บัตรคีย์บอร์ด หมายถึง การสอนโน้ตสากลที่ใช้บัตรคีย์บอร์ดเป็นสื่อการเรียน มีการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล โดยใช้นิ้วมือขวาตีคีย์บอร์ด และออกเสียงตัวโน้ตสากลเทียบกับเสียงของครู

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. การเตรียมการ ศึกษาหนังสือ เอกสารการอบรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรี ศึกษาการจัดการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนต่าง ๆ ศึกษาหลักสูตรและแผนการสอนในระดับประถมศึกษา ตลอดจนวิธีการวัดผลหรือประเมินผลการเรียนและการฝึกทักษะทางดนตรี

2. การเลือกตัวอย่างประชากร ใ้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 32 คน โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน การแบ่งกลุ่มใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้พื้นฐานโน้ตสากลเบื้องต้น ซึ่งใช้ทดสอบนักเรียนก่อนการทดลอง โดยจัดนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เข้ากลุ่มแต่ละกลุ่มในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน การทดลองแยกกันครั้งละ 1 กลุ่ม จับฉลากกำหนดให้เป็นกลุ่มที่สอนด้วยเปียโน 4 กลุ่ม และเป็นกลุ่มที่สอนด้วยบัตรคีย์บอร์ดอีก 4 กลุ่ม

3. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสร้างขึ้น 3 ชุด ดังนี้

3.1 แบบทดสอบความรู้พื้นฐานโน้ตสากลเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยสรุปเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้พื้นฐานโน้ตสากลเบื้องต้นจากภาคผนวกในแผนการสอนโน้ตสากลชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2524 : 392-394) คือ

- ก. ความคิดรวบยอดของโน้ตสากล
- ข. ความรู้เกี่ยวกับบรรทัด 5 เส้น และ เส้นน้อย
- ค. ความรู้เกี่ยวกับกุญแจประจำหลัก
- ง. ความรู้เกี่ยวกับระดับเสียงโน้ตสากล
- จ. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายกำหนดจังหวะ
- ฉ. ความรู้เกี่ยวกับอัตราจังหวะของตัวโน้ตสากล

นำเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้พื้นฐาน โน้ตสากลเบื้องต้นไปสร้างเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย

2 แบบ (ดูภาคผนวก ข.) คือ

ก. แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จากเนื้อหาสาระในข้อ ก. ถึงข้อ จ.

ข. แบบเลือกเติมตัวเลข 4 ตัวเลือก จากเนื้อหาสาระในข้อ ฉ.

นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านตรวจสอบแก้ไข ดังมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก ก. แล้วนำแบบทดสอบนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเป็น 0.73 (ดูภาคผนวก ค.)

3.2 แผนการสอนโน้ตสากล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยกำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้เป็นแผนการสอนโน้ตสากลจากจุดประสงค์และเนื้อหาในแผนการสอนโน้ตสากลชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2524 : 387) คือ

- ก. ความรู้เกี่ยวกับบันไดเสียงเบื้องต้น
- ข. ความรู้เกี่ยวกับวลีและประโยคของโน้ตสากล
- ค. ความรู้เกี่ยวกับบทเพลงตามหลักโน้ตสากล
- ง. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด
- จ. ความรู้เกี่ยวกับตำแหน่งนิ้วมือบนคีย์บอร์ด

นำเนื้อหาสาระที่จะใช้เป็นแผนการสอนโน้ตสากลไปสร้างเป็นแผนการสอนโน้ตสากล โดยแยกกิจกรรมออกเป็น 2 แผน (ดูภาคผนวก จ.) คือ

- ก. แผนที่ใช้เปียโนเป็นสื่อ โดยติดนิ้วมือขวาลงบนคีย์ของเปียโน แล้วออกเสียงโน้ตสากลเทียบกับเสียงของเปียโน
- ข. แผนที่ใช้บัตรคีย์บอร์ดเป็นสื่อ โดยติดนิ้วมือขวาลงบนบัตรคีย์บอร์ด แล้วออกเสียงโน้ตสากลเทียบกับเสียงของครู

นำแผนการสอนโน้ตสากลที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่านตรวจสอบแก้ไข ดังมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก ก. แล้วนำมาใช้กับตัวอย่างประชากร

3.3 บัตรคีย์บอร์ด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำเนื้อหาสาระที่ใช้เป็นแผนการสอนโน้ตสากลมากำหนดเป็นโน้ตสากลแบบบรรทัด 5 เส้น 3 ชุด เพื่อใช้ในการอ่าน โน้ตสากล 3 ชุดนี้สร้างจากเนื้อหาสาระของแผนการสอนโน้ตสากลในข้อ ก. ถึงข้อ ค. คือ

- ก. ชุดที่ 1. กำหนดเป็นบันไดเสียง ดังตัวอย่าง

กำหนดคำถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บัตรคีย์บอร์ดโดยสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรเฉพาะที่ใช้บัตรคีย์บอร์ดเป็นสื่อการเรียนจำนวน 16 คน มีอยู่ 5 คำถาม คือ

- ก. จำนวนคีย์ในบัตรคีย์บอร์ดเหมาะสมหรือไม่
- ข. ภาพและตัวเลขในบัตรคีย์บอร์ดชัดเจนหรือไม่
- ค. โน้ตสากลที่นำมาใช้ถูกใจท่านหรือไม่
- ง. คีย์บอร์ดกับโน้ตสากลสัมพันธ์กันหรือไม่
- จ. บัตรคีย์บอร์ดใช้ประกอบการเรียนโน้ตสากลได้หรือไม่

4. การดำเนินการทดลอง กำหนดการทดลองเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ทดสอบความรู้พื้นฐานโน้ตสากลเบื้องต้นกับตัวอย่างประชากรพร้อมกันทั้งหมด โดยใช้เวลาในการทดสอบ 40 นาที

4.2 แบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 8 กลุ่ม จับฉลากกำหนดให้เป็นกลุ่มที่สอนด้วยเปียโน 4 กลุ่ม สอนด้วยบัตรคีย์บอร์ด 4 กลุ่ม

4.3 ทดลองสอนตามแผนการสอนโน้ตสากล โดยแยกกิจกรรมออกเป็น 2 แผน คือแผนที่สอนด้วยเปียโน และแผนที่สอนด้วยบัตรคีย์บอร์ด แต่ละแผนแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ชุด ใช้เวลาในการสอนชุดละ 2 คาบ ติดต่อกันเป็นเวลา 40 นาที คาบแรกของแต่ละชุดเป็นการสาธิตตัวอย่างโดยครู คาบหลังเป็นการฝึกปฏิบัติและวัดผลเป็นรายบุคคล

4.4 สัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรเฉพาะที่ใช้บัตรคีย์บอร์ดเป็นสื่อการเรียน เพื่อศึกษาการผลิตและการใช้บัตรคีย์บอร์ด สัมภาษณ์เป็นรายบุคคลภายหลังการทดลอง

5. การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามลักษณะข้อมูลเป็น 2 ชนิด คือ

5.1 ข้อมูลที่เป็นคะแนน 2 ชุด ชุดแรกได้จากแบบทดสอบความรู้พื้นฐานโน้ตสากลเบื้องต้น ชุดหลังได้จากแผนการสอนโน้ตสากล นำคะแนนทั้ง 2 ชุด มาเปรียบเทียบกัน แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

5.2 ข้อมูลที่เป็นแบบสำรวจความคิดเห็น ได้จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรเฉพาะที่ใช้บัตรคีย์บอร์ดเป็นสื่อการเรียนเพื่อศึกษาการผลิตและการใช้บัตรคีย์บอร์ด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

ความจำกัดของการวิจัย

แผนการสอนที่ 6 ว่าด้วยโน้ตสากลของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2524 : 387) กำหนดเวลาเรียนโน้ตสากลสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไว้เพียง 6 คาบเท่านั้น ผู้วิจัยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเวลาดังกล่าวได้ เพราะกระทบกระเทือนถึงการเรียนการสอนวิชาอื่น สำหรับเวลาเรียนโน้ตสากลเพียงปีละ 6 คาบนั้น อาจจะเพียงพอสำหรับการเรียนการสอนในชั้นเรียนธรรมดา ถ้าเป็นการเรียนการสอนแบบรายบุคคลตั้งเช่นการวิจัยครั้งนี้ เวลาเรียนอาจจะน้อยเกินไป เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลไม่ดีเท่าที่ควร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวคิดสำหรับครูผู้สอนดนตรีในระดับประถมศึกษา เพื่อการปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนที่นำมาใช้
2. เป็นข้อมูลให้ทราบว่าอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนแบบใดที่มีความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน
3. เป็นแนวทางให้มีการเรียนการสอนโน้ตสากลในระดับประถมศึกษาครบตามหลักสูตร โดยไม่ต้องสอนอย่างอื่นแทนโน้ตสากล
4. เป็นแนวทางให้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนโน้ตสากลทุกระดับชั้นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น